

قرائت و قاریان

صدای حزین جبرئیل

کاظم قاضیزاده

«بخش دوم»

است «ذوق مرتل» گفته می‌شود. با دقت بیشتر، قوام این کلمه را در دو ویژگی «وضوح و جدایی» و «تناسب و خوش ترکیبی» خواهیم یافت. این منظور در بیان معنای رتل الكلام می‌نویسد: «حسن تالیفه و ابانه و تمہل فیه»^(۵) و جوهري در صحاح، ترتیل در قرائت را به معنای ترسیل و رهاکردن و تبیین حروف بدون زیاده روی معرفی می‌کند.^(۶) طریحی نیز آن را به معنای تانی در قرائت و آشکار نمودن حروف به طوری که شنونده قادر بر شمردن حروف باشد، می‌داند.^(۷) البته به نظر می‌رسد بعضی از تعاریف لغویان بی‌تأثیر از نحوه منقول از قرائت پیامبر اکرم(ص) نبوده است و در حقیقت لوازم غالبه قرائت ترتیل را در معنای آن داخل کرده‌اند. در هر صورت جدای از تبیینهای لغویان، راویان حدیث شیوه قرائت ترتیل را از ائمه اطهار(ع) نیز سوال نموده‌اند. به دو روایت زیر از امیر مومنان(ع) در این زمینه اشاره می‌شود. حضرت در معنای ترتیل می‌فرمایند:

«آن را (كلمات و حروف قرآن را) روشن و واضح ادا کن و آن را مانند سرعت قرائت اشعار تند مخوان و مانند ریگهای جدای از هم (و بی ارتباط) از هم جدا مکن [رعايت تناسب را بنمای].»^(۸)

و در کلام دیگری می‌فرمایند:

«ترتیل قرآن، حفظ و رعایت محل وقفها و بیان و واضح ادا کردن حرفاها است.»^(۹)

امام صادق(ع) نیز در این زمینه فرموده‌اند:

«ترتیل آن است که در حین قرائت، مکث نموده و صدایت را در حین

به گناهکاری، نام وی نمی‌برد. مومنی که از مهد تا به لحد، مشرف به شریف ایمان بوده است، اگر گناهان وی بپوشد و نام گناه وی نبرد، از کرم الهی جل و علا دور نباشد.

اشارة دیگر، قوله تعالی «وغلقت الابواب» گویند: زلیخا هفت خانه ساخته بود و به زینت‌ها و تکلفات بسیار آراسته، همه در در یکدیگر؛ چنانچه هفت در باشد. یوسف (ع) را به بهانه‌های متنوع از آن درها در می‌آورد، و کنیزکی تعیین کرده بود تا درها را در می‌بست، و قلهای آهنین استوار می‌گردانید.

جون یوسف (ع) دید که از هر در که می‌آید آن کنیزک در را استوار می‌سازد، او نیز به هر قفلی که کنیزک پردر می‌زد، گرهی بربند از از خود استوار می‌فرمود. آری هر که در شهوتوی به روی خود در بندد، حق تعالی

فصل دوم

کیفیت قرائتهای مطلوب و نامطلوب و موارد مورد اختلاف

الف: قرائتهای مطلوب

۱- قرائت ترتیل

از قرائتهای مطلوب که بیش از هر نوع دیگر به آن اشاره شده است، قرائت ترتیل است. این نوع قرائت توسط جبرئیل صورت پذیرفته^(۱) و پیامبر اکرم مأمور به تبعیت وی و قرائت ترتیل بوده است.^(۲) و امیر مومنان(ع) نیز قرائت اهل تقوی و پرهیزگاری را اینگونه معرفی نموده است.^(۳)

ریشه کلمه ترتیل (رتل) در اصل به معنای تناسق و انتظام نیکو است^(۴) و از این روی به کسی که دارای دندانهای با فاصله و متناسب

تسوییح خدا می کرد و هنگامی که به آیه دعا و درخواست می رسانید، از خداوند طلب می کرد و هنگامی که به آیه دارای تعود می گذشت، به خدا پناه می برد.^(۱۷)

بیان زیر از امام صادق(ع) به مرتبه والای ترتیل دلالت دارد:

ترتیل آن است که در قرائت خویش مکث نموده و با صدای نیکو و متناسب، قرآن بخوانی و هنگامی که به آیه‌ای رسیدی که در آن یاد آتش بود، از آن به خدا پناه بری و چون به آیه‌ای رسیدی که در آن یاد بهشت بود، از خداوند آن را طلب کنی.^(۱۸)

امیر مومنان(ع) نیز به لزوم توجه به معنی در هنگام قرائت اشاره نموده و می فرمایند:

«در قرائت ترتیل [قلبهای سخت را بآن خرد کن و هرگز همت تو در اتمام نمودن قرائت سوره نباشد [بلکه به معانی و تاثیر آن در قلب توجه کن].»^(۱۹)

توجه به آنچه در تفسیر آیه شریفه (یتلونه حق تلاوته)^(۲۰) آمده است، می تواند مرحله اکمل قرائت ترتیل یا حق ترتیل را نشان دهد. گرچه تلاوت، اعم از ترتیل است و به انواع دیگر قرائت نیز اطلاق می شود، اما روشن است که ترتیل اگر فرد غالب تلاوت نباشد، لاقل یکی از مصاديق شایع آن است که در عصر نخستین اسلام انجام می پذیرفته است.

پیامبر اکرم(ص) در دوایتی حق تلاوت را به تبعیت قرآن آنگونه که تبعیت آن شایسته است، معنی نموده اند.^(۲۱) و امام صادق(ع) در کلامی در ذیل این آیه شریفه، فهم، تاثیر، تدبیر و عمل را لازمه حق تلاوت دانسته اند.

ایشان فرموده اند:

«آیات قرآن را به ترتیل و شمرده می خوانند و معانی آن را درمی یابند و به احکام قرآن عمل نموده و به وعده های قرآن آمید داشته و از وعید عذاب آن پروا می کنند. قصص قرآن را بر خویش مجسم می کنند و از ملهمهای قرآن پند می آموزند و به اوامر قرآن عمل کرده، و از نواهی آن دوری می جویند. به خدا قسم آن [حق تلاوت] به حفظ آیات و پشت سرهم آوردن حروف و خواندن سوره ها و یاد گرفتن اجزاء آن نیست، [عده‌ای] حروفش را از بر کرده ولی حدود و احکامش را ضایع کردن، [حق تلاوت] فقط تدبیر در آیات قرآنی است، خدای بلند مرتبه می فرماید: کتابی است که بر تو فرو فرستادیم تا مردم در آیات آن تدبیر کنند.»^(۲۲)

پایان بخش تبیین ترتیل کامل را بیان زیبای امیر مومنان(ع) در توصیف قرائت شبانگاه متین و تاثیر آنان از این قرائت قرار می دهیم.

حضرتش در خطبه همام می فرمایند:

«اما شب هنگام راست بریاند و قرآن را جزء جزء با تأمل و درنگ بر زبان دارند و با خواندن آن اندوه بارند و در اندوه داروی درد خویش را به دست می آورند. اگر به آیه‌ای گذشتند که تشویقی در آن است، به طمع پیارمند و جانها یشان چنان از شوق برآید که گویی دیده هایشان بدان نگران است و اگر آیه‌ای را خوانند که در آن بیم دادنی است، گوش دلهای خویش بدان نهند انسان که پنداری بانگ برآمدن و فرو شدن آتش دوزخ را می شونند.»^(۲۳)

۲- قرائت تحدیر

قرائت نیکو گردانی.^(۱۰)

سه روایتی که نقل کردیم- خصوصاً اول و سوم- به آنچه مقوم ترتیل است (تناسب و وضوح و جدایی) اشاره‌ای صریح و یا ضمنی دارد. روشن است که صدای متناسب نیکو نیز هست و مکث در قرائت و حفظ و قول و بیان حروف، به وضوح و جلایی حروف می انجامد.

کیفیت قرائت ترتیل پیامبر اکرم(ص) نیز می تواند در تکمیل مفهوم فوق روشنگر باشد. امسالمه گفته است که: پیامبر اکرم(ص) قرائت خویش را در پایان هر آیه‌ای قطع می نمودند.^(۱۱) انس گفته است که: پیامبر(ص) صدایشان را هنگام قرائت می کشیدند.^(۱۲) عایشه نیز در توضیح قرائت ترتیل پیامبر گفته است: قرائت پیامبر به صورت ترتیل بود.^(۱۳) به گونه‌ای که قرائت حضرتش از دیگران طولانی تر بود.^(۱۴) و در نقل دیگر همو می گوید: قرائت وی نه مانند سرعت و پشت‌هم‌اندازی شما در قرائت، بلکه به گونه‌ای بود که اگر شنونده می خواست حروف قرائتش را شماره کند، قادر بود. در نقل دیگری که صحیح بخاری از انس اورده است: پیامبر اکرم(ص) هر سه کلمه الله، الرحمن، الرحيم را در آیه شریفه بسم الله الرحمن الرحيم به طور ممدوح قرائت می نمودند.^(۱۵)

روشن است که طولانی شدن قرائت، امکان شمارش حروف توسط مستمتعین و ممدوح بودن کلمات مورد قرائت، از لوازم دو وصف مقوم قرائت ترتیل است که از نظر گذشت.

احسن الترتیل

روشن است که رعایت ملاکهای ترتیل و توجه به آن، دارای مراتب متعددی است، هم وضوح و جدایی، ذات تشکیک است و هم تناسب. از این روی قرائت ترتیل دارای افراد مطلوب و مطلوبتری می شود. از سوی دیگر نیز در بعضی از روایات و حکایات و به تبع در دیدگاه بعضی از قرآن پژوهان، ملاکهای دیگری نیز برای آفریدن احسن الترتیل موثر است. زرکشی در کتاب جامع البرهان فی علوم القرآن این گونه می نویسد:

«کمال ترتیل آن است که الفاظ قرآن با شکوه و جلال ادا شود و حروف قرآن جدا بیان گردد و هیچ حرفی در حرف دیگر ادغام نشود. گفته شده است این مقدار، کمترین حد لازم برای قرائت ترتیل است و کاملترین حد ترتیل آن است که قرآن را در جایگاه خودش [با رعایت مقتضای مدلول آیات] بیاورد، [بدین معنا که] اگر آیه‌ای دارای تهدید است، در تلفظ به گونه تهدید بیاورد و اگر به قرائت جلال و بزرگی [مانند قرائت صفات جلال خداوند] رسید، آن را ب تعظیم و بزرگی قرائت کند.»^(۱۶)

مفهوم فوق برای تحقق «ترتیل کامل» جدای از ملاکهای لغوی، توجه به معنا، تدبیر در آن و حتی تاثیر از آنها در حین قرائت و یا اقل اظهار تاثیرپذیری را معتبر می شمارد. پذیرفتن این مفهوم خصوصاً که با سیره پیامبر اکرم و پیروان آن حضرت و بیانات معصومین هماهنگ است، بلامانع است.

از حذیفه نقل شده است که گفت: «شبی را ب پیامبر(ص) نماز خواندم پس به سوره بقره آغاز کرده آن را قرائت نمود، سپس سوره نساء را آغاز کرده و قرائت نمود، پس از آن آل عمران را قرائت فرمود، قرائت وی به گونه‌ای شمرده و مرسلا بود، هنگامی که به آیه تسبیح می رسانید،

۳- قرائت تحقیق

این قرائت، در مقابل قرائت ترتیل مطرح شده است. حدر، به معنای اسرع و حدور، به معنای هبوط است، چون هبوط با سرعت همراه است به خلاف صعود که طبعاً نمی‌تواند با سرعت همراه باشد. شیخ طوسی در تفسیر خویش می‌نویسد:

«ترتیل: ترتیب حروف با توجه به ادای حق آنها (به طور کامل) و تامیل و ثبت در آنها هنگام تلاوت است، و حدر، اسراع در تلاوت است.»^(۲۴)

ابن جزی در تفسیر تحدیر می‌گوید:

«تحدیر در نزد عالمان علم قرائت عبارت است از: درهم پیچیدن و سرعت بخشیدن و کوتاه کردن قرائت به واسطه قصر، تسکین، اختلاس، بدل، ادغام کبیر و تخفیف همزه و مانند آن. البته از اموری که بر جواز انجام آن، روایت صحیح آمده باشد و قرائت معتبر در آن وجود داشته باشد، همراه با انتخاب وصل [به جای فصل] و رعایت اعراب و توجه به جایگاه و استحکام لفظ و تمکن حروف.»^(۲۵)

خلاصه تعریف ابن جزی آن است که «حدر» عبارت است از صحیح خوانی با حداقل سرعت ممکن. روشن است که در این نوع قرائت رعایت تلحین و تغذیه و ترجیع، کمتر امکان پذیر است، چرا که هر یک از این امور نیازمند کندی در قرائت است.

از این نوع قرائت در قرآن کریم یادی نشده است. و در روایات نیز قرائت تحدیر- به این لفظ- معنون نگردیده است. و این عنوان، به عالمان علم قرائت و مفسرین استناد دارد، اما با این همه امکان تایید ضمنی این نوع قرائت از لایه‌لای مضماین روایات ممکن است.

یکی از سنتهای مطلوب دینی ختم قرآن در مدت محدود، لزوماً نیازمند سرعت در قرائت است. ائمه اطهار(ع) گرچه از ختم قرآن در کمتر از سه روز در ماه مبارک رمضان، و کمتر از شش روز در ماههای دیگر منع کرده‌اند،^(۲۶) اما قرائت مردم عادی در این روزها نیازمند تحدیر در قرائت است.

از سوی دیگر روایاتی وجود دارد که استحباب قرائت قرآن در هر شب را بیان نموده و برای کسانی که قرائت بیشتری را در هر شب داشته باشند، درجات والاتری را پیش بینی نموده است. در یکی از روایاتی که کلینی و صدوق آن را در کتب خویش آورده‌اند، ثواب قرائت کسی که هر شب هزار آیه را بخواند، ذکر نموده‌اند.^(۲۷) روشن است قرائت قرآن به این مقدار حتی به صورت تحدیر هم نیازمند فرصت چند ساعت است، تا چه رسد به صورت ترتیل و ... خوانده شود. این روایت نیز دلالت الترامی بر مطلوبیت تحدیر دارد. شاهد سومی که می‌تواند به نوعی قرائت پیامبر اکرم(ص) را نیز به صورت تحدیر بنمایاند، روایتی است که از حدیثه درباره یکی از موارد نماز شبانگاه پیامبر(ص) نقل شده است. در این روایت، وی حکایت نمازی را می‌نماید که پیامبر(ص) در آن سه سوره بقره، آل عمران و نساء را از آغاز تا پایان قرائت نموده است.^(۲۸) خواندن این مقدار قرآن در یک نماز و در یک شب نیازمند تحدیر در قرائت است.

قرائت تحقیق، قرائت با نهایت نانی و ارسال و آزاد ساختن و کشیدن صدا است. در این قرائت تمام قواعد قرائت، مانند اشباع مد، ادای کامل حق حروف، رعایت وقفها حتی وقف جایز، ترک اسکان متحرک و ادغام و ترک قصر و اختلاس و ... همه در قرائت تحقیق لازم است.^(۲۹) از این‌رو، این قرائت به نوآموزان توصیه می‌شود تا کم کم با تمرین آن بر قرائت ترتیل موفق شوند. بسیاری از قاریان در مقام قرائت بر شاگردان، از قرائت تحقیق استفاده می‌کرند، چرا که این نحو قرائت، بر ضبط دقیق تر قرآن کمک فراوان می‌نماید.

با توجه به کاربرد این نوع قرائت، روشن است که این نوع قرائت گرچه با ننانی و مد همراه است اما با قرائت به الحان- تغنى- تطرب و ترجیع تفاوت می‌نماید. این قرائت که خوبست قرائت آموزشی نام برده شود، به القای دقیق و صحیح حروف، کلمات و خصوصیات قرائت عنایت دارد.

۴- قرائت تدویر

این جزی و بعضی از قراء دیگر به قرائت تدویر اشاره کرده‌اند و آن را به معنای قرائتی بین تحقیق و تحدیر دانسته‌اند.^(۳۰) بدین ترتیب قرائت تدویر، نه به سرعت تحدیر و نه به کندی تحقیق است، و رعایت حق حروف و قواعد قرائت در آن ضروری است.

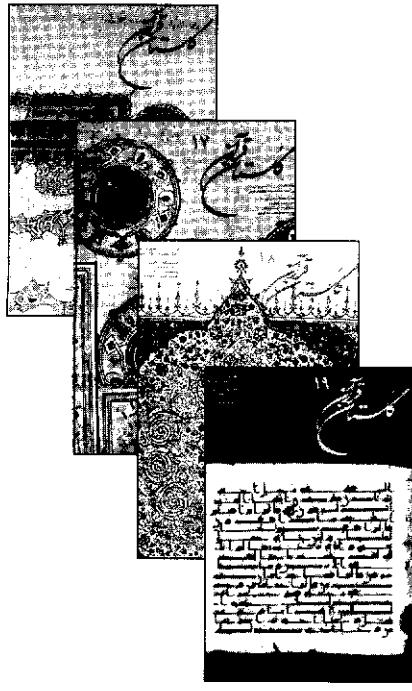
بی‌نوشت‌ها:

- (۱) فرقان، آیه ۳۲، ورتلنه ترتیلأ.
- (۲) مزمول، آیه ۴، ورتل القرآن ترتیلأ.
- (۳) ر.ک: خطبه ۱۹۳ نهج البلاغه.
- (۴) المنجد فی اللغة، ص ۲۴۸.
- (۵) علامه ابن منظور، پیشین، ج ۵، ص ۱۳۲.
- (۶) اسماعیل بن حماد جوهري، الصحاح (بیروت، دارالعلم للملايين، افست ایران) ج ۳، ص ۱۷۰۴.
- (۷) فخرالدین طریحی، مجمع البحرين (تهران، دفتر نشر فرهنگ اسلامی) ج ۲، ص ۱۴۲.
- (۸) فضل بن الحسن الطبرسی، مجمع البيان فی تفسیر القرآن (بیروت، دارالمعرفة) ج ۱، ص ۵۶۹، و فخرالدین طریحی، پیشین، ج ۲، ص ۱۴۲.
- (۹) فخرالدین طریحی، پیشین، ج ۲، ص ۱۴۲، متن روایت: «ترتیل القرآن حفظ الوقوف و بیان الحروف.»
- (۱۰) فخرالدین طریحی، پیشین، ج ۲، ص ۱۴۲، متن روایت: «ترتیل هو ان تتمکث به و تحسن به صوتک.»
- (۱۱) فضل بن الحسن الطبرسی، پیشین، ج ۱۰، ص ۵۶۹.
- (۱۲) همان، ج ۱۰، ص ۵۶۹.
- (۱۳) الدكتور وهبة زحلی، التفسیر المنيز فی العقیدة و الشريعة و المنهج (بیروت، دارالفکر المعاصر)، ۱۴۱۱ هـ، ج ۲۹، ص ۱۹۲.
- (۱۴) محمود زمخشri خوارزمی، الكشاف عن حقائق التنزيل و ... (بیروت، دارالمعارف) ج ۴، ص ۱۵۲.

- سوره و درس اعشاره و اخماسه حفظوا حروفه و اضعوا حدوده، انما هو تدبر آياته يقول الله تعالى: كتاب انزلناه اليك ليذروا آياته.»
- (۲۳) نهج البلاغه، ترجمه دکتر شهیدی (تهران، سازمان انتشارات و آموزش انقلاب اسلامی) خطبه ۱۹۳، ص ۳۲۵، متن روایت: «اما الليل فصافون اقدامهم تالين لاجزاء القرآن يرثلونه ترتیلاً. يحزنون به انفسهم ويستشیرون به دواء داهم فإذا مروا بأيه فيها تشويق ركعوا إليها طمعاً و تطلعت نفوسهم إليها شوقاً و ظنوا أنها نصب اعينهم و إذا مروا بأيه فيها تخويف أصغوا إليها مسامع قلوبهم و ظنوا أن زفير جهنم و شهيقها في أصول آذانهم.»
- (۲۴) شیخ طوسی، التبیان فی تفسیر القرآن، ج ۱۰، ص ۱۶۲.
- (۲۵) محمدين محمد الدمشقی الشہیر بابن الجزری، النثر فی القراءات العشر (تهران، مکتبه‌الجعفری) ج ۱، ص ۲۰۷.
- (۲۶) محمدين حسن حر العاملی، وسائل الشیعه، ج ۴، ص ۸۶۲.
- (۲۷) همان، ج ۴، ص ۸۵۲.
- (۲۸) جلال الدین سیوطی، پیشین، ج ۱، ص ۳۶۹.
- (۲۹) برگرفته از النثر فی القراءات العشر، ج ۱، ص ۲۰۵.
- (۳۰) همان، ج ۱، ص ۲۰۷.
- (۱۵) الدكتور وهبة زحيلي، پیشین، ج ۲۹، ص ۱۹۲ و محمدين احمد قرطبي، پیشین، ج ۱، ص ۱۰.
- (۱۶) جلال الدین سیوطی، الانقان فی علوم القرآن، ج ۱، ص ۳۶۸ به نقل از البرهان فی علوم القرآن، ج ۱، ص ۲۵۰.
- (۱۷) همان، ج ۱، ص ۳۶۹.
- (۱۸) فخر الدین طربی، پیشین، ج ۲، ص ۱۴۲. متن روایت: «الترتیل هو ان تتمکث به و تحسن به صوتک و اذا مررت بأيه فيها ذكر النار فتعوذ بالله من النار و اذا مررت بأيه فيها ذكر الجنۃ فاسأل الله الجنۃ.»
- (۱۹) فضل بن الحسن الطبری، پیشین، ج ۴، ص ۵۶۹، و محمدين يعقوب کلینی، اصول کافی، ج ۲، ص ۶۱۴. متن روایت: «ولكن اقرع به القلوب القاسبة ولا يكون لهم احدكم اخر السورة.»
- (۲۰) بقره، آیه ۱۲۱.
- (۲۱) میزان الحكم، ج ۱، ص ۸۴ به نقل از تنبیه الخواطر، ص ۴۸۳. متن روایت: «یتبعونه حق اتباعه.»
- (۲۲) همان، ج ۱، ص ۸۴. متن روایت: «قال الصادق(ع) في قوله تعالى يتلونه حق تلاوته: يرثلون آياته ويتفهمون معانيه و يعلمون بحكماته و يرجون وعله و يخشون عذابه و يتمثلون قصصه و يعتبرون أمثاله و يأتونه اوامره و يجيئون نواهيه و ما هو والله بحفظ آياته و سرد حروفه و تلاوه

نهایشگاه دائمی و فروشگاه

کار خود را آغاز کرد

خیابان انقلاب - بین فلسطین و صبا -
موسسه نهایشگاه های فرهنگی - طبقه همکف
تلفن: ۰۶۱۵۲۷۱ - ۰۶۱۵۲۷۲ - ۰۶۱۴۸۷۰ - ۰۶۱۵۵۴۱ - ۰۶۱۴۸۷۱ - داخلی ۲۸۱